

τὸν κόσμον. Ἐκαστος καλλιτέχνης δίδει εἰς τὴν τέχνην ἐκεῖνο, ὅπερ μόνον δύναται νὰ παράσχη εἰς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἀλλ' ὁ διάσημος οὗτος μουσικός, ἢ μετὰ τὸν Τολστόη ἐνδοξότερα αὕτη προσωπικότης τῆς συγχρόνου Ῥωσσίας, ἔδωκεν ὅ,τι δύναται νὰ παράσχη ἢ ψυχὴ τοῦ Ῥωσσικοῦ Λαοῦ, διότι ὑπῆρξε δημιουργὸς μουσικῆς, ἣν ἠνύσαν πάντες οἱ Λαοὶ, ἐν ᾧ δ' ἦτο παγκόσμιος μουσικός, ἣν κατ' ἐξοχὴν ῥώσσοι, καθόσον ἡ μουσικὴ του ἐλάλει μετὰ τὸ ῥωσσικὸν πνεῦμα καὶ ἤχει μετὰ ῥωσσικὴν γλῶσσαν. Παρ' ἡμῖν μαθήτρια τοῦ Ῥουβινσταῖν ὑπῆρξεν ἡ διαπρεπὴς καὶ ἀληθινομένης Αἰκατερίνη Φοῦμ, ἡ ἑξοχος ἐκεῖνη ἀριστοτέχνης, ἣτις θαυμασιῶς ἀπέδιδε τὰ ἔργα τοῦ μεγάλου Μουσουργοῦ καὶ διὰ τοῦ ἀληθοῦς αὐτῆς ταλάντου ἠρμήνευε τ' ἀριστουργήματα τῆς θείας τέχνης.

Υ Μ Ν Ο Σ ¹

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΠΟΛΛΩΝΑ

ΤΟΥ αὐλοῦ καὶ τῆς λύρας ψάλλομεν πάντες,
Χρυσοκίμην, Δαφναῖον, ἀνακτα Φοῖβον.
Αἰ σεμναὶ Πιερίδων θεῖαι χορεῖται,
θαλεροῦς τοὺς στεφάνους εἰς τέκος Λητοῦς,
χομίσατε πᾶσαι ἐν ὕμνοις παιάνων,
καὶ κλάδοις μυρσίνης καὶ ῥόδοις εὐόσμοις,
κ' ἐλαίᾳ, κί' ἀρκεύθῳ βωμόν του κοσμεῖτε,
ἐξ οὗ ὁ εὐώδης καπνὸς εἰς τὰ ὕψη
ὀρίζοντος θεοῦ ἠρέμα σκεδασθεῖς,
ἀθάνατον μάντιν πνοαῖς θεσπεσείαις
περιθῆσει.

Ἐλεφαντίνῳ δὲ πλήκτρῳ κιθάραν
κρούοντες, ἐνθέω θυμῷ τὸ μέλος
λιγύ, ὡς ἄριστα, ᾧδε μέλποντες,
τὴν ἑορτὴν τελέσομεν ἐκεῖνω.
Ἄλυπον δ' αἰγλήν τῶν βροταίων πόθων
καταχέων, καὶ λευκάνθεμα ἥβης
θαλερά, γηθυσύνως δώρησον νῦν.
Σεμνὲ μουσοπόλε, φόρμιγγος ἤχους
μῖξον Ζεφύρου καλῆ ἀρμονία,
κ' ἐπὶ χλοερῷ Ἐλικῶνος νύμφαις
εὐπλοκάμοις, πέμψον συναύλους ταχύ.
Χωρῶμεν δὴ μελιστάς ἀοιδίμους
μιμούμενοι, τὸ μέλος προχέοντες,
ὑπὸ κάλλιστον φῶς σάφρονος θεοῦ,
αἰγλήνεντι κοσμουμένου στεφάνῳ.

Χαῖρέ μοι, χαῖρε, ἡδύθρονε Ἄναξ,
Ἀγνόμκντι Ἀπολλων, χαῖρε, ἰώ!
Χωρῶμεν ὀλβίως, τὸν σελασφόρον
πανυμνοῦντες λοξίαν, χαῖρε, ἰώ!

Χρ. Α. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

¹ Σ. Δ. Π. Σ. Ἐκ τῆς ἀνεκδότου τραγωδίας «Λεάνδρος» τοῦ καλλίστου ἡμῶν συνεργάτου κ. Χ. Α. Ἡλιοπούλου, ἣς μόνον μέρος ἀτυχῶς μέχρι τοῦδε ἐδημοσιεύθη, λίαν δ' εὐμενεῖς περὶ αὐτῆς διαπρεπῶν ἀνδρῶν κρίσεις μένουσιν ἐντελῶς ἀνεκδοτοί.